

Поле хвилями недозрілими...

Михайль Семенко

Поле хвилями недозрілими
І в ярку біля криниці —
Скалки на обрії гасли-горіли
Від небесної колісниці.

Тут проходили колись лавами-тінями,
Вибирали, де рівніше, розташовувались.
А сонце розкидає іскорки над насінням
І блукаю я, і зітхи перешіптувались.

Вогким холодком заносить від лісу,
Пахне корінням і листям над стежкою.
Зачиняє Бог свій театр, спускає завісу,
Спомин минулого несподівано замерз.

9-V-920. Полтава.